

Ngày 1 tháng 1 = ĐỨC MARIA, MẸ THIÊN CHÚA

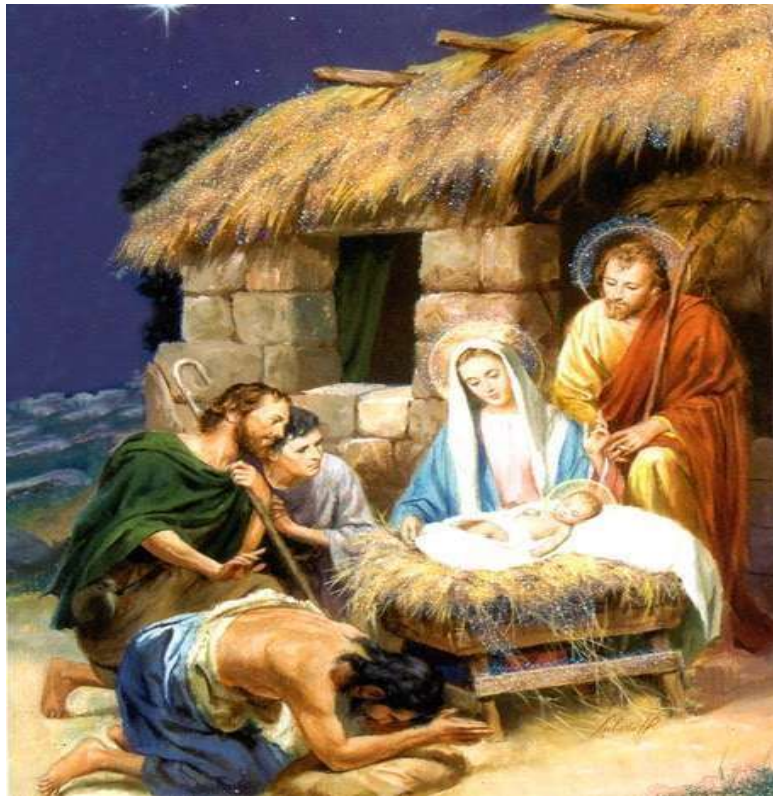
- ⇒ Đức Chúa phán với ông Mô-sê : “Hãy nói với A-ha-ron và các con nó rằng : Khi chúc lành cho con cái Ít-ra-en, anh em hãy nói thế này : ‘Nguyện Đức Chúa chúc lành và gìn giữ anh em! Nguyện Đức Chúa tươi nét mặt nhìn đến anh em, và đủ lòng thương anh em! **Nguyện Đức Chúa ghé mắt nhìn, và ban bình an cho anh em !**’ Chúc như thế là đặt con cái Ít-ra-en dưới quyền bảo trợ của danh Ta, và Ta, Ta sẽ chúc lành cho chúng.” (Ds 6, 22-27)
- ⇒ Thừa anh em, khi thời gian tới hồi viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con mình tới, sinh làm con một người phụ nữ, và sống dưới Lễ Luật, để chuộc những ai sống dưới Lễ Luật, hầu chúng ta nhận được ơn làm nghĩa tử. Để chứng thực anh em là con cái, **Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em mà kêu lên : “Áp-ba, Cha ơi !”** Vậy anh em không còn phải là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con thì cũng là người thừa kế, nhờ Thiên Chúa. (Gl 4, 4-7)

Để chứng thực anh em là con cái, Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em mà kêu lên : **“Áp-ba, Cha ơi !”** Vậy anh em không còn phải là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con thì cũng là người thừa kế, nhờ Thiên Chúa.
Gl 3,15 - 4,7

- ⇒ Khi ấy, các người chăn chiên hồi hải hà ra đi đến Bê-lem. Họ gặp bà Ma-ri-a, ông Giu-se, cùng với Hài Nhi đặt nằm trong máng cỏ. Thấy thế, họ kể lại điều họ đã được nghe nói về Hài Nhi này. Tất cả những ai nghe đều ngạc

nhiên về những gì các người chăn chiên nói cho biết. Còn bà Ma-ri-a thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng.

Rồi các người chăn chiên ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng Thiên Chúa, vì mọi điều họ đã được tai nghe mắt thấy theo như họ đã được loan báo. Khi Hài Nhi được đủ tám ngày, nghĩa là đến lúc phải làm lễ cắt bì, người ta đặt tên cho Hài Nhi là Giê-su ; đó là tên mà sứ thần đã đặt cho Người trước khi Người được thụ thai trong lòng mẹ. (Lc 2, 16-21)

Đức Maria - Mẹ Thiên Chúa

Ngày Thế Giới Hòa Bình

"Thiên Chúa chúc lành và gìn giữ con,

Thiên Chúa tỏ hiện Nhan Thánh và thương xót con,

Thiên Chúa ghé mắt nhìn và ban cho con Bình An" (sách Dân Số 9:23-26)

An Vui - Hạnh Phúc - Hòa Bình - Bình An..., là tâm tình và khát vọng của mỗi một chúng ta - không những trong thâm tâm thầm kín, mà ngay trên môi trên miệng, trên giấy trắng mực đen : Đọc lại những thiệp chúc mừng / phân ưu / chia vui sẽ muộn... = thiệp Tết - thiệp No-en - thiệp cưới - thiệp mừng sinh nhật - thiệp cầu chúc mau lành bệnh - thiệp chúc mừng ra trường - thiệp mừng có "công chúa, hoàng tử", có job - thiệp chúc mừng tân gia, v.v... - thiệp chia sẻ sự thương đau vì tai biến, hoặc tang sự, v.v... - trong cuộc giao tế hằng ngày, khi coi như bị... tấn công - dù chỉ là đùa giỡn vui chơi, v.v... chúng ta thấy tâm tình cầu chúc Bình An, "xin cho tôi hai chữ bình an!", là tâm tư nguyện vọng chính mà mình muốn gửi đến hoặc cầu chúc cho người thân hoặc cho chính bản thân mình.

Ước nguyện và cầu chúc là một lẽ, thực hiện được hay không lại là một điều khác!

Trong tất cả mọi cuộc chiến nói chung, và cuộc chiến tại Việt Nam trong thập niên

60-70 nói riêng, chúng ta thấy rằng "nhân dịp Giáng Sinh" hoặc "nhân dịp Mừng Xuân Mới", cả hai đối thủ - ít nhất là các nhà lãnh đạo cuộc chiến, viện cớ dịp này lễ nọ để "hoãn chiến" xem ra như để cầu chúc bình an - hòa bình cho nhau, nhưng xét cho kỹ cả hai bên lâm chiến ít nhiều lợi dụng dịp hưu chiến này để tìm chiến thuật chiến lược hay hơn để "đánh nhau sát ván" hơn, và cũng là dịp tốt để đội binh hai bên dưỡng sức, tải súng đạn và lương thực đầy đủ hơn, trang bị tốt hơn... để đánh nhau "thoải mái" hơn! Từ thế hệ này qua thế hệ khác, từ năm này qua năm khác, từ thế kỷ này qua thế kỷ khác, từ thiên niên này qua thiên niên khác... đó là chuyện lăm lức chúng ta cho là... tự nhiên của kiếp người, xét trên bình diện của cái gọi là "xã hội loài người".

Vậy thì "Bình An dưới thế [Chúa hứa] cho người Chúa thương" ở đâu ?

Trong cuộc tiếp xúc bàn chuyện với hai người "Témoins de Yaweh" tại Drancy, Pháp, người đàn bà hỏi tôi:

- anh có nghĩ rằng "cầu nguyện, đọc kinh" xin Chúa ban hòa bình cho thế giới, cho nước này nước nọ đang đánh nhau chí chóc... có hiệu nghiệm được không?

- ...

- cầu nguyện cái gì? đọc kinh làm gì? **chiến tranh là do loài người tạo ra cho chính mình** - Chúa nào mà can thiệp?

Tùy anh chị em suy tư và xét đoán. Riêng tôi, tôi nghĩ rằng "làm sao mà có hòa bình - an vui hạnh phúc được - khi trong túi hành trang của loài người còn nổi bật câu '**muốn có hòa bình thì phải chuẩn bị chiến tranh**'?" – nghĩa là tranh đua chế tạo vũ khí, bom đạn... Vũ khí giết người càng hiệu nghiệm, mậu dịch mua bán vũ khí càng tăng cao; nếu không ai chịu mua thì, dễ thôi, khích bát bên này, thọc nách bên kia, gây mâu thuẫn và ganh tị, chiếm đất dành dân của nhau, xâm xì bên này một kiêu, tuyên bố bên kia một nẻo... thế là boooouuummm boooouuummm!

Tiền bạc chảy vào túi như nước vỡ bờ, ai chết mặc ai, ai than khóc kêu la rên siết... who cares? Ta ngồi salon, bia rượu, cigars thượng hạng không đã sao mà lo chuyện... ruồi bu !

Phải không ôn mục tư bản xanh đỏ?

Thôi thì suy đi nghĩ lại làm gì cho ... nhưc đầu! Có lẽ chúng ta nên đơn giản, khiêm tốn noi gương

- Đức Maria cất tiếng ngợi khen cảm tạ Đấng toàn năng đã “đoái thương nhìn đến kẻ nghèo hèn tôi tớ”;
- Thánh Phanxicô thành Assisi : đem áp dụng trong đời sống cụ thể của mỗi một chúng ta tâm tư ước nguyện và lời cầu xin của thánh nhân trong kinh Hòa Bình, như là một sứ điệp Hòa Bình tuyệt vời...
- - Mong thay!

